

LBRIS

Editura NEUMA
Strada Carpați nr. 28
Dej, județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș

Copertă și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ENEA, GELA

Celula Tik Tok : 10 ani cu executare : poezie / Gela Enea. -

Dej : Neuma, 2026

ISBN 978-630-357-053-2

821.135.1

GELA ENEA

CELULA TIK TOK

10 ani cu executare

Editura
NEUMA
2026

Cuprins

PREFATĂ: E timp de trăit	5
--------------------------	---

I. INEDITE

Despre clauza noțiunii celei mai defavorizate

bătrânul ioachim tânărul tânărul ioachim și invers	11
mi s-a spus	13
monroe	14
sunt depresivă doctore	15
Dina vorbește cu Dina	17
o mamă care-și facemea culpa	18
a băut	19
a murit tata	20
îi fac respirație artificială unui mort	21
aș vrea să scriu un poem	22
fratelo	23
femeie	25
viața este un plagiat dovedit	27
în povestea mea danko nu avea inima de foc	29
dacă aș fi mamă de băiat	31
am plâns un schelet	32
nimic simplu, totul pe tarabă	33
azi	34
atât mi-a mai rămas de la tine, tată	35
generația mea anaronică	37
interior blurat	39
mă mai iubești	40
ești fericită, liuba	42
să vorbim	44

te rog să mă ierți	45
olimpul nu e lăcașul zeilor aroganți	46
singur	48
niște ani în plus	49
terapia de grup are pagini rupte	50
fă-o cât mai ai timp	51
cândva	52
prin vizor	53
între două votci	54
bătrânețea mea	55
încă te gândești la cetățenie	56
nadejda	57
e cald și bine într-o sticlă de votcă	59
nu-mi scriu opera	60

II: CELULA TIK TOK – (IN) FLEXIUNI

(in)flexiuni	63
(pod)cast	64
lentila de contact	65
nu mai hrăniți animalele	66
e ca atunci când	67
campanie umanitară – 5 mai	68
sens unic	69
acel ieri cataleptic	70
incluziune	71
paiața	72

III. BUTONUL DE PANICĂ

nu e nevoie	75
ține de mine	77
bea ilioșca	78

ziua când vissarionovici a murit și nu prea	80
mi-ș fi dorit o viață perfectă	82
spune-mi	83
între două coperti au cum crapă inima Sylviei	85
ce-ar fi fost dacă	87
căci unde este trupul care	88
crapă tăcerea ca un pepene copt	89
mi se pare	90
dacă	91
poem identitar	92
ego sum qui sum	94
mărturisește	97
butonul de panică	99
covrigii realității	101

IV. M-AM FĂCUT POETĂ PEA TÂRZIU

m-am făcut poetă prea târziu	105
orașul meu ca o carapace	106

V. SUNĂ-MĂ CU TAXĂ INVERSĂ

noi aici suntem o echipă	111
jucării orfane	113
nu am nicio fotografie cu tata	115
într-un singur sens	117
alergii	119
intens	121
la naștere	123
1. distanțe	124
2. distanțe	126
3. distanțe	128
4. distanțe	129

5. distanțe	130
ursoaica	131
despre giratorii, faruri și stopuri	134
Lizy/fata de pe centură	136
patru ani	138
poem identitar	139
sindromul waterloo	140
ne-a învins deșertul	142
dragă marx	143

VI. EU SUNT LILITH

identități	147
досвидания человек	149
între pereții acestui oraș	151
lilith	153
casting pentru senectute	156
aici.ro	157
retorica fiilor risipitori (sau cine mai suntem)	159
r.c	161
sindromul waterloo	162
un poem care s-ar fi vrut dragoste	163
ce șanse au femeile ca mine	164
vital(itate)	165
recuperări	167
trăiri clasificate	169

VII. SILUETA UNEI MELANCOLII DE MARȚI

post festum	173
acest fel de dragoste	174
casa mea	175
poemul despre otto	177

via memoria	179
altă zi ... și n-am șters praful de pe cea de ieri (din jurnalul unei fete bătrâne)	181
fotografie cu tata	182
mic tratat despre imposibil	184
eu&eu	186
mărunțișuri	187
ninge	189

III. COCOȘUL ARE DREPTUL LA O SECURE ASCUȚITĂ

a murit unchiul Bill	193
scrisoare (ne)deschisă mamei	195
micile mizerii ale vieții	196
steag alb într-un cântec negru	197
sinucidere	198
ursul grizzly	199
păsări împăiate	200
Final	
slăbiciuni omenești	202
<i>Câteva referințe critice</i>	203

bătrânul ioachim tânărul ioachim și invers

duminica nu e bine să fii trist/ ar spune convins tânărul ioachim
mai rămân șase zile de experimentat
duminica te-aștept
de când? până când?
de când lumina doare până când sufletul trece prin ea
ca printr-o anestezie
de-acum până ieri
e o duminică dintr-o colecție de retrospective
muzeul oaselor bătrânului ioachim
obsesia lui pentru tânărul ioachim
s-a ales praful/ ar spune sceptic bătrânul ioachim
degeaba am cumpărat ștrudel cu mere
să-mi aduc aminte de alte duminici
cu aterizări în fața buticului la trei craci
unde mușcam câte-o gură din ștrudelul cald
plin de ulei pe barbă și plin de bucurie
pe chip
la 38 de grade vara avea candori materne
umbra vreunui pom ivită eroic peste gard
fâlfâitul din aripi al puilor de berze
ore interzise și fața lui jane portarul când ajungeam
după miezul nopții la cămin
zicea să nu-l uit pe tânărul ioachim
la vreo muiere mai deocheată să nu-l pierd
ca pe-un mărunțiș la ruletă
eram ioachim care încă nu aflasem cum e să fii bătrân
am răspuns că numai Dumnezeu știe ce ne rezervă viitorul
și uneori nici el că lucrează prin interpuși

azi e duminică

tânărul ioachim stă la un pahar de vorbă cu bătrânul ioachim
se contrazic acuzându-se de una de alta
pe urmă
numai bătrânul ioachim își cere iertare
pentru că numai bătrânului ioachim îi e teamă
că tânărul ioachim n-o să mai vină la întâlnirile lor duminicale

mi s-a spus

că exiști peste tot
în apa de la robinet/ în
pantofii scâlțiați ai bătrânului cerșetor
printre medicamentele pentru cancer ale prietenei mele
sub țeasta ei cheală și-n pletele ca mătasea ce îi vor crește după boală
mi s-a spus că tu poți respira chiar și-n molozul sub care dispar
conace boierești
din spatele zidurilor ascuți ce zic muncitorii
în timp ce beau
bere la pet și-i înjură pe-ăia
care
nu țin cu georgescu
pentru asta te-am implorat în rugăciuni să faci puțină ordine/ puțină
dreptate
de ce taci
poate ai gura plină de moloz
poate
ești și tu unul de-al lor
prins în malaxorul amneziei
poate și tu
te lăfăi alături de fetițe și cavaleri în armuri de givenchy pe stoc
aplaudând eschibiția cu ștefan cel mare în piesa
de teatru electoral
mi-a trecut prin cap să iau o mână de moloz să-l pun într-o urnă
cum pui cenușa unui om drag cu iluzia că așa îți va fi alături
dar dacă nu te vei nimeri în grămăjoara mea de moloz
și vei rămâne îngropat în mizeria străzii
la ce folos?

lumea nu s-a schimbat prea mult
femeile sunt tot mioape
prin câmpia irlandeză aceleași turme se alungă
până-n inima conspirației/ sălbăticiuni la fiecare pas
jazzul a rămas precum îl știai
în capela memoriei celor trecuți de 70
capabili încă de vise erotice / cu america

o, monroe

astăzi/ acum
mi-aș trece mâna prin părul tău oxigenat
te-aș înfășura pe trup/ șerpoaică/ în ciuda
sfântului patrick
să mă crezi pe cuvânt când îți scapăr acest adevăr
eu sunt bărbatul vieții tale
antagonicul/ fără gardă de corp
armurierul medieval spânzurat
de zidul cetății/ cu steagul alb

de ce spui monroe
pretutindeni zâmbete și pentru noi niciun surâs
ia de-aici
sunt gârlă
stagnofite pe umeri pe piept
mă îneacă monroe/ mai râzi și tu

sunt depresivă doctore

donează-mi spitalul cu tot personalul
cu tratamente a la long
seringi și ace
înțepături în alte înțepături
să nu mai văd lumea ca pe-un perete alb
în care moartea bate cuie

Dina vorbește cu Dina

iar am o zi proastă mă gândesc dacă
pretextul că *la vie en rose* e doar un concept cinematografic
poate fi de folos
când am o zi proastă înseamnă că Dina face o criză
Dina vorbește cu Dina
stă lângă fereastră vede pe maică-sa cum împarte colaci
în spatele ei sfinți cu niște crengi înflorite în loc de mâini
Dina are viziuni nu dă importanță foamei sau setei/ orelor care trec
nici doctorului care i-a prescris anxiozitate
foamea Dinei se chircește sub salivă o pietricică de culoarea veninului
ori se alungește de sub bărbie până la tălpi
ca o reptilă solzoasă care deșiră carnea în franjuri vineții
Dina inventează sisteme de efracție/ refracție
acum e aici peste trei secunde traversează Oceanul Înghețat
pe patine de aur
face piruete
spume
orgii
cade și se ridică
teama mi se aprinde sub frunte intermitent asemenea unei
instalații electrice
în pomul de iarnă
mă autoexilez pe balcon mărunțind restul țigarii în gură
bucata mea de tăcere se coase de bucata ei de agitație
facem un steag în bernă pentru refugiile minții
în balcon Dina continuă delirul despre iubitul fugar
în ziua nunții despre directorul care s-a dat la ea
sau despre avortul spontan ce i-a furat pruncul

inima Dinei hăulește ca o cățea priponită de gard
în ea se aciuiază șobolanii trecutului
îi rod cu hărnicie memoria de lungă durată
Dina vorbește cu Dina
Dina intră în conflict cu Dina
o lovește cu capul de ziduri într-o legănare de copil crescut la orfelinat
Dina nu trebuie întreruptă că iese scandal
violență
poliție
spital
inima Dinei dezlipește vis după vis sângerează și prinde coajă
are ochi inima Dinei are picioare inima Dinei
dar ce spun inima Dinei ține în ea altă inimă
una de piatră
când intră în funcțiune această a doua inimă Dinei nu-i mai pasă
dacă exploziile desfac pământul în răni și puroi
scuipă ecranul înjură până i se vindecă cealaltă inimă
de sub coaja ei începe să curgă un firicel de realitate ca o gură știrbă
de bătrână
căreia i-au căzut toți dinții și nu mai râde
nu mai râde din cauza rușinii
mă uit la fața de pergament gălbui a Dinei
ea coboară privirea semn că
iese din criză și se va ascunde în somn ca într-un mormânt
eu bifez încă o zi proastă

o mamă care-și face mea culpa

port vina că nu ți-am dat supa de morcovi la timp
când ai plâns nu ți-am gustat lacrimile să văd
dacă sunt la fel de sărate ca ale unui adult
suferințele noastre asemenea afluenților aceleiași râu
izvorăsc din locuri diferite
a ta de sub pielea fierbinte străbătută de ace sterile
a mea din gândul că orice-aș face am să te pierd
acum sau peste un an ori peste mai mulți
când îți vei privi cartea de identitate
și vei citi pe spatele ei cuvântul matur
poate după ce te vei căsători și soția îți va repeta zilnic:
vezi că eu nu sunt mă-ta
atunci mă voi afla la o distanță convenabilă
așa încât ecoul vocii ei să se spargă fără să-mi atingă obrazul
probabil voi încerca să te substitui cu un animal de casă
o pisică un câine în sfârșit cineva căruia să-i spun
puiul meu uite ce ți-a adus mămica
să mă uit în ochii lui și să văd forma neperversă a dragostei
toți prietenii vor amuți pe rafturi plătind dijma unui praf
compatibil cu singurătatea
desigur
voi poposi în câte-o fotografie ca-ntr-un oraș străin
întrebându-mă
unde se duce frumusețea când se duce

a băut

bunica pentru acele femei care-au confundat libertatea
cu dreptunghiul hașurat al ogrăzii
nu citiseră teorii despre
libidoul scăzut pentru că pur și simplu
nu știau să citească
a băut mama în numele angajatelor de la fabrica de confecții
unde niciuna n-a învățat cum să facă o rochie pe de-a-ntregul
doar gulere și buzunare pliuri și festoane
iar cele mai chipeșe volane și alte brizbrizuri
acum e rândul meu să beau
la cina
când îmi tremură bărbia și mi se-nclăștează degetele pe pahar
de parcă-aș ține o halebardă
doamnelor care scrieți
ascultați aici poezia este cel mai tare alcool
anesteziază realitatea și vă-mbracă în cețuri
trenul nu mai trece pe calea ferată
trece direct prin voi cu vagoanele pline de călători
unii se uită pe geam alții dorm foarte puțini visează
și doar pe ultimii trebuie să-i salvați
de trăiri formale.

de moarte bună
există și moarte rea
a lui tata a fost bună/ nu l-a chinuit
îl ținea-n circumscripția ei de pe la douăzeci de ani
nu știu cum reușea/ dar tata
trecea prin inelele veșniciei
mort de foame/ mort
de frig
mort de beat/ mort
după una de la confecții
acum e mort/ mort
că și norocul are limitele lui
degeaba se sclifosește viața ca o salată-ntre foi crețe
până la urmă se rupe-n fâșii
ce gust bun are/ zici
abia când se termină
a murit tata
un pas în spate vă rog
unul mic dar să fie-n spate

îi fac respirație artificială unui mort

îl țin în brațe îl mângâi
el se-ncăpățânează să rămână mort
dacă-l întâlnești pe strada voastră
și nu vă răspunde la salut
e mortul meu
îmi seamănă ca două picături de apă
în care s-a pus cior din belșug
are o banderolă de căpitan pe braț dar ăsta e un detaliu
ce nu-i justifică jocul de glezne
nici muțenia
nu vă bucurați prea devreme
inconștient
fiecare dintre voi cară-n spinare măcar un mort
până când trece un fulger prin amândoi deodată
mortul vă ia locul și prinde curaj
dacă nu mă credeți e problema voastră
eu oricum o să-mi dublez umbra
în ea va sta mortul meu
aștfel
n-o să mai umble creanga
și o să-i arăt cu mâna cerul
și o să-i spun
de-acum încolo tu vei rămâne în umbra mea
ea va fi
bungaloul tău